

การศึกษา

วังค์กวนรู้
ภาษา-วัฒนธรรม
โดยผู้บ้าบานเพื่อสอนกันและกัน

การรู้

พากย์คนคงเกลี้ยดีบินกลอนที่ว่า "...รู้สิ่งใดไม่รู้วิชา รู้รักษาตัวรองเป็นยอดดี..." แต่อย่างไรจึงเรียกว่า รู้ วันนี้เจ็บนำ่คำอธิบายเกี่ยวกับ การรู้ จากความรู้และการจัดทำพจนานุกรม ศัพท์ศึกษาศาสตร์ร่วมสมัย สำนักงานราชบัณฑิตยสถาน มาเสนอ

การรู้ ความคลาดรู้ ความเข้าใจใช้เป็นภาษาคำภาษาอังกฤษว่า literacy หมายถึง การมีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถนำความรู้ความเข้าใจนั้นไปใช้ประโยชน์ได้ แต่ดังนิมิ ใช้ในเรื่องของการอ่าน-เขียน หมายถึง การอ่านออกเขียน ได้ ต้องได้มีการขยายแนวคิดนี้ให้ชัดเจนความหมายที่กว้างขึ้นไม่จำกัดในเรื่องการอ่าน-เขียน แต่ครอบคลุมไปถึงการรู้สาระอื่นที่สำคัญต่อการพัฒนานิเทศฯ ประเพศชาติ และการเรียนรู้ตลอดชีวิต

องค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติหรือยูเนสโก (United Nations of Education Science and Cultural Organization-UNESCO) เป็นหน่วยงานระดับโลกที่เริ่มดำเนินงานเรื่อง “การรู้” ขึ้น และมีการดำเนินงานในเรื่องนี้มาอย่างต่อเนื่อง ในด้านสาระของภารู้ ซึ่งแบ่งแต่เดิมหมายถึง การรู้การอ่านการเขียนนั้น ต่อมาได้ขยายออกไปเป็นการรู้สาระอื่น ๆ ที่จำเป็นต่อการพัฒนาชีวิตและประเพศ และยังมีการขยายไปถึงการรู้ทักษะหรือชุดของทักษะที่เป็นกระบวนการ การทั้งทางด้านสติปัญญาและสังคม ในปัจจุบัน แนวคิด “การรู้” มีขอบเขตที่กว้างของตัวไปเรื่อย ๆ ทั้งในมุมมองที่เห็นว่า การรู้ในเรื่องใด ๆ จะมีความแตกต่างกันตามภูมิรังสึและบริบท เช่น การรู้การอ่านเขียนในบริบทของผู้เรียนที่เรียนเป็นภาษาแม่ กับที่เรียนเป็นภาษาที่ ๒ และในมุมมองที่เห็นว่า การรู้เป็นเรื่องสากลที่ไม่เจ็บบันบริบท เช่น ทักษะกระบวนการปฏิบัติ (functional skills) เป็นชุดทักษะที่เป็นสากลที่ทุกคนควรปฏิบัติได้ ทำให้แนวคิดนี้ขยายตัวไปอย่างกว้างขวาง ในด้านทักษะที่ได้ขยายออกไปเป็นชุดของทักษะ (set of skills) ที่จำเป็นต่อการพัฒนาสมรรถนะ ค่าง ๆ สรุปได้ว่า แนวคิดของ “การรู้” ในปัจจุบันครอบคลุมทั้งทางด้านความรู้ ความเข้าใจ ทักษะหรือชุดทักษะ สมรรถนะ และความสามารถในการนำความรู้ไปประยุกต์หรือนำไปใช้ประโยชน์ได้。

จินตารัตน์ โพธิ์นกอ